

עת"א 34393/07/21 - בכיר עבד אללה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34393-07-21 באכיר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
עותר	בכיר עבד אללה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר, מרצה מאסר עולם קצוב (30 שנה), בגין ביצוע עבירות גרימת מוות בכוונה תחילה, החל מיום 26.7.2000, מסווג לקטגוריה ב-1, משטרה. מועד סיום ריצוי מאסרו המלא הוא ביום 25.07.2030.

העתירה הוגשה בחודש יולי השנה, עוד ששהה בביס"ר "מעשיהו" והלין על הדחתו מאגף שיקום. העותר ביקש להשתלב בשנית במחלקה טיפולית.

המשיב ביקש תחילה את מחיקת העתירה וזאת משום שלכאורה קיבל העותר את מבוקשו, כשביום 13.7.21 שולב במחלקת טיפול באלימות בביס"ר רימונים. לפיכך, הדיון בעניינו התמקד בעיקר בטענותיו על כך, שהמשיב לא התחשב בתקופה ממושכת ששהה בהליכי, ומאלצו להתחיל הטיפול מבראשית, ולהשתתף בהליכים טיפוליים שהשלים בעבר וכן שקוצרו חופשותיו.

במסגרת הדיון לפניי, טען, כי מצוי בהליך טיפולי רב שנות מאסרו, אין כל תוחלת בכך שמחוייב לחזור שוב על קבוצות טיפוליות שסיים, מבלי שניתן כל משקל לכברת דרך טיפולית משמעותית שעבר. כך למשל ציין כי טיפול CBT, צפוי לעבור בפעם השלישית. העותר מבקש לקצר את משך תקופת הטיפול בו משולב כעת, ולאפשר לו לצאת לחופשות בנות 96 שעות, כפי שאושרו לו, טרם הודח מהליך השיקום.

ב"כ המשיב ביקשה לדחות את העתירה, סבורה שאין להתערב בהמלצות גורמי הטיפול, להתרשמותם, על העותר לעבור טיפול אינטנסיבי ארוך טווח "ללא קיצורי דרך", המדובר באסיר בעל מאפיינים אלימים ותוקפניים, אשר מתקשה להבין את הזדקקותו לטיפול בתחום האלימות.

דין והכרעה

עיינתי עיין היטב בעתירה, בכתב התשובה ובהחלטות בעתירות קודמות, שמעתי בקשב רב את טענות הצדדים, ולאחר בחינת הטענות, מצאתי לקבלה בחלקה.

דומה שאין חולק, כי העותר עבר כברת דרך טיפולית מרשימה, שימש שנים רבות אסיר תומך, שולב בשיקום קבוצתי ופרטני, השתתף במהלך שנות מאסרו בקבוצות טיפוליות רבות, קבוצות חינוכיות, קורסים מגוונים ועבודות שונות. העותר התנדב במעונות מוריה עם ילדים אוטיסטים בשנים 2015-2017 ועבד כמטפל סיעודי במר"ש משך מספר שנים, לאחר שסיים בהצלחה קורסי הסמכה במכללת "עתיד". עוד יצוין כי לעותר אין חמ"ן שלילי, וכי **מזה 17 שנים** לא נרשם לחובתו דו"ח משמעת. העותר לא משתמש בסמים, וכל דגימות השתן שמסר נמצאו נקיות. אבחון פסיכולוגי מצא, כי מסוכנותו נמוכה.

עניינו של העותר נדון בהרחבה במסגרת שתי עתירות קודמות: **בעת"א 18874-12-17**, קבע בית משפט זה, חברתי כב' הש' ברנט, כי העותר ישולב בשיקום קבוצתי, לאחר שמצאה את התנגדות המשיב, בלתי סבירה.

בעת"א 30350-11-19, נקבע על ידי חברי כב' הש' דרויאן גמליאל, כי העותר עומד לכאורה בכל התנאים הנדרשים, פרוצדוראליים כמהותיים, לשילוב בשיקום פרטני, מצא שהתנגדות המשיב אינה מבוססת, והורה לשלב העותר בשיקום פרטני, המשיב פעל כמצוות בית המשפט. בהמשך, הודח, ע"י גורמי הטיפול, מהליך השיקום.

באשר לעתירה, שלפניי: כאמור, בקשתו המרכזית של העותר להחזרתו למחלקה טיפולית, התקבלה.

כידוע, בית המשפט אינו אמור להתערב בהחלטות שב"ס המבוססות על המלצות גורמי מקצוע, אלא אם המדובר בהחלטה הלוקה בחוסר סבירות קיצוני (רע"ב 8946/20 **חוסאם עווד נ' מדינת ישראל ושב"ס**).

עם זאת, מצאתי כי החלטת המשיב שלא ליתן כל משקל להליכים הטיפולים המשמעותיים שכבר עבר ובהצלחה ולחייבו להתחיל בהליך טיפולי ארוך טווח, אינה מידתית. אין הכוונה שתבנה לעותר תכנית טיפולית "בתפירה ידנית", ברור לכל, כי אין הדבר אפשרי. דרכו הטיפולית אמנם ארוכה ומורכבת, אך נכון יהיה לבחון אפשרות להתחשב בהליכים טיפוליים, שהשלים בעבר ולא להסתפק בתפיסה בינרית, לפיה אם הורחק מהליך שיקומי, "מתאפס" כלל הידע שצבר והתקדמותו במישור הטיפולי.

העותר הסביר, כי חווה קושי ממשי מול בני משפחתו, בעיקר בת זוגו, עקב קיצור חופשותיו מ-96 שעות ל-48 שעות. בשנים האחרונות, נישא העותר, ולדבריו, מצוי כיום בהליכי פוריות.

חופשותיו התקצרו עקב הדחתו מהליכי שיקום וכיום, משמתחיל מחדש, יורחבו בהדרגה. אני סבורה שיש מקום לשקול הרחבה מסויימת של זמני החופשות, בעיקר שהעותר נעדר חמ"ן והתנהלותו חיובית.

ויותר מכך, העותר גילה במשך שנים רבות מוטיבציה גבוהה וחריגה לשפר את דרכיו. לא בכדי מצאו שני מותבים, להתערב התערבות חריגה בהחלטות המשיב בעניינו, ולהורות על שילובו בהליכי שיקום. אין זו העת לרפות את ידיו. נכון יהיה שגורמי הטיפול יגלו רגישות והתחשבות לנסיבותיו החריגות, ויבחנו בחיוב בקשותיו. הרחבת שעות יציאתו בכל חופשה, תחזק את ידיו, ותהווה תמריץ חיובי להמשך התקדמותו בהליך השיקום. המדובר באסיר שעבר הליך טיפולי יוצא דופן, וכך יש לנהוג בו, בעת קביעת תנאי חופשותיו.

אשר על כן, אני דוחה את העתירה, בכפוף לבחינת תנאי חופשותיו כאמור.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.